

ΜΕΓΑΣ
ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ
ΕΙΣ ΤΗΝ
ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

Ἱερεὺς: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ψαλμὸς 142

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς
προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν
δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου,
εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ
τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ
δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς
ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν
ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν
ζωὴν μου, ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς
ὡς νεκροὺς αἰῶνος.

Καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά
μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά
μου.

Εμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων,
ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου,
ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου
ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς
μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε,
ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ
ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ'
ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς
καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Λακουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῒ
τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα·
Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ᾗ
πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἤρα τὴν

ψυχὴν μου.

Εξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου,
Κύριε, ὅτι πρὸς σέ κατέφυγον.

Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ
θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου·
τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει
με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Ενεκεν τοῦ ὀνόματός σου,
Κύριε, ζήσεις με, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν
μου.

Καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύ-
σεις τοὺς ἐχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς
πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν
μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου.

Σπῆχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ
Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα
τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου.

Σπῆχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη
ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι
Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς,

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου.

Σπῆχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο
αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλ-
μοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου.

ᾠδὴ 8

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοί, καὶ προσπέσωμεν ἐν μετανοίᾳ, κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα, βοήθησον ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα, σπεῦσον, ἀπολλύμεθα ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Δόξα... *Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ*

Καὶ νῦν... *Ἦχος δ'*

Οὐ σιωπήσωμέν ποτε, Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων; Τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σῴζεις ἀεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ν' Ψαλμὸς (χῦμα)

Ελέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλήθος των οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντὸς.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρίσθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Απόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Απόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Οτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Αγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλὴμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μύσχους, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Εἶτα ψάλλομεν

τὰς ᾠδὰς τοῦ Κανόνος.

ᾠδὴ πλ. δ'

ᾠδὴ α' . Ἀρματηλάτην Φαραὼ

Σπῆχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν λυπηρῶν ἐπαγωγὰι χειμάζουσιν τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, καὶ συμφορῶν νέφη, τὴν ἐμὴν καλύπτουσι, καρδίαν Θεονύμφευτε ἀλλ' ἢ φῶς τετοκυῖα, τὸ θεῖον καὶ προαιώνιον, λάμψον μοι τὸ φῶς τὸ χαρμόσυνον.

Σπῆχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εξ ἀμετρούτων ἀναγκῶν καὶ θλίψεων, καὶ ἐξ ἐχθρῶν δυσμενῶν, καὶ συμφορῶν βίου, λυτρωθεὶς Πανάχραντε, τῇ κραταιᾷ δυνάμει σου, ἀνυμνῶ μεγαλῶνω, τὴν ἄμετρόν σου συμπάθειαν, καὶ τὴν εἰς ἐμέ σου παράκλησιν.

Δόξα Πατρὶ...

Νῦν πεποιθὼς ἐπὶ τὴν σὴν κατέφυγον, ἀντίληψιν κραταιάν, καὶ πρὸς τὴν σὴν σκέπην, ὀλοφύχως ἔδραμον, καὶ γόνυ κλίνω Δέσποινα, καὶ θρηνῶ καὶ στενάζω, μή με παρίδῃς τὸν ἄθλιον, τῶν Χριστιανῶν καταφύγιον.

Καὶ νῦν...

Οὐ σιωπήσω τοῦ βοᾶν τρανώτατα, τὰ μεγαλεῖα τὰ σά, εἰ

μὴ γὰρ σὺ Κόρη, πάντοτε προΐστασο, ὑπὲρ ἐμοῦ πρεσβεύουσα, τῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ σου, τίς ἐκ τοσούτου με κλύδωνος, καὶ δεινῶν κινδύνων ἐρρύσατο.

ᾠδὴ γ'

ᾠδὴ πλ. δ'

Οὐρανίας ἀψίδος

Σπῆχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Απορήσας ἐκ πάντων, ὀδυνηρῶς κράζω σοι πρόφθασον θερμὴ προστασία, καὶ σὴν βοήθειαν, δὸς μοι τῷ δούλῳ σου, τῷ ταπεινῷ καὶ ἀθλίῳ, τῷ τὴν σὴν ἀντίληψιν, ἐπιζητοῦντι θερμῶς.

Σπῆχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εθαυμάστωσας ὄντως, νῦν ἐπ' ἐμοὶ Δέσποινα, τὰς εὐεργεσίας σου Κόρη, καὶ τὰ ἐλέη σου ὅθεν δοξάζω σε, καὶ ἀνυμνῶ καὶ γεραίρω, τὴν πολλὴν καὶ ἄμετρον, κηδεμονίαν σου.

Δόξα Πατρὶ...

Κатаιγίς με χειμάζει, τῶν συμφορῶν Δέσποινα, καὶ τῶν λυπηρῶν τρικυμῖαι, καταποντίζουσιν, ἀλλὰ προφθάσασα, χεῖρα μοι δὸς βοηθείας, ἢ θερμὴ ἀντίληψις, καὶ προστασία μου.

Καὶ νῦν....

Αληθῇ Θεοτόκον, ὁμολογῶ Δέσποινα, σὲ τὴν τοῦ θανάτου τὸ κράτος, ἐξαφανίσασαν ὥς γὰρ φυσίζωος, ἐκ τῶν δεσμῶν τῶν τοῦ ἄδου, πρὸς ζωὴν ἀνήγαγες, εἰς γῆν με ῥεύσαντα.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρήκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Επίβλεπον ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα ᾠχος β'

Τὰ ἅνω ζητῶν

Πρεσβεία θερμή, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ἐλέους πηγὴ, τοῦ κόσμου καταφύγιον, ἐκτενῶς βοῶμέν σοι, Θεοτόκε Δέσποινα, πρόφθασον, καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ἢ μόνη ταχέως προστατεύουσα.

ὥδῃ δ'.

ᾠχος πλ. δ'

Σύ μου ἰσχυρὸς Κύριε

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ ποῦ λοιπόν, ἄλλην εὐρήσω ἀντίληψιν; ποῦ προσφύγω; ποῦ δὲ καὶ σωθήσομαι; τίνα θερμὴν ἔξω βοηθόν, θλίψεσι τοῦ βίου καὶ ζάλαις οἵμοι! κλονούμενος; Εἰς σὲ μόνην ἐλπίζω, καὶ θαρρῶ καὶ καυχῶμαι, καὶ προστρέχω τῇ σκέπῃ σου σῶσον με.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸν ποταμόν, τὸν γλυκερόν του ἐλέους σου, τὸν πλουσίαις δωρεαῖς δροσίσαντα, τὴν παναθλίαν καὶ ταπεινὴν, πάντα γνε ψυχὴν μου, τῶν συμφορῶν καὶ τῶν θλίψεων, καμίνῳ φλογισθεῖσαν, μεγαλύνω κηρύττω, καὶ προστρέχω τῇ σκέπῃ

σου σῶσον με.

Δόξα Πατρὶ...

Σὲ τὴν ἀγνὴν, σὲ τὴν Παρθένον καὶ ἄσπιλον, μόνην φέρω, τεῖχος ἀπροσμάχητον, καταφυγὴν σκέπην κραταιάν, ὄπλον σωτηρίας μὴ με παρίδῃς τὸν ἄσωτον, ἐλπίς ἀπηλπισμένων, ἀσθενῶν συμμαχία, θλιβομένων χαρὰ καὶ ἀντίληψις.

Καὶ νῦν...

Πῶς ἐξειπεῖν, σοῦ κατ' ἀξίαν δυνήσομαι, τοὺς ἀμέτρους, οἰκτιρομὸς ὦ Δέσποινα, τοὺς τὴν ἐμὴν πάντοτε ψυχὴν, δεινῶς πυρουμένην, ὡς ὕδωρ περιδροσίσαντας; Ἀλλ' ὦ τῆς σῆς προνοίας, καὶ τῆς εὐεργεσίας, ἧς ἀφθόνως αὐτὸς παραπήλαυσα.

ὥδῃ ε'

ᾠχος πλ. δ'

Ἰνα τί με ἀπώσω

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐχαρίστως βοῶ σοί· χαῖρε Μητροπάρθενε, χαῖρε Θεόνυμφε χαῖρε θεία σκέπη, χαῖρε ὄπλον καὶ τεῖχος ἀπόρθητον, χαῖρε προστασία, καὶ βοηθὲ καὶ σωτηρία, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων ἐκ πίστεως.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οἱ μισοῦντες με μάτην, βέλεμνα καὶ ξίφη καὶ λάκκον ηὐτρέπισαν, καὶ ἐπιζητοῦσι, τὸ πανάθλιον σῶμα σπαράξαι μου, καὶ καταβιβάσαι, πρὸς γῆν Ἀγνὴ ἐπιζητοῦσιν· ἀλλ' ἐκ τούτων προφθάσασα σῶσον με.

Δόξα Πατρὶ...

Ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, θλίψεως

καὶ νόσου καὶ βλάβης με λύτρωσαι,
καὶ τῇ σῇ δυνάμει, ἐν τῇ σκέπῃ σου
φύλαξον ἄτρωτον, ἐκ παντὸς κιν-
δύνου, καὶ ἐξ ἐχθρῶν τῶν πολε-
μούντων, καὶ μισούντων με Κόρη
πανύμνητε.

Καὶ νῦν...

Τί σοι δῶρον προσάξω, τῆς
εὐχαριστίας ἀνθ' ὧν περ
ἀπήλαυσα, τῶν σῶν δωρημάτων,
καὶ τῆς σῆς ἀμετρήτου χρηστότη-
τος; Τοιγαροῦν δοξάζω, ὑμνολογῶ
καὶ μεγαλύνω, σοῦ τὴν ἄμετρον
πρὸς με συμπάθειαν.

ὡδὴ σ'

ᾠχος πλ. δ'

Τὴν δέξιν, ἐκχεῶ

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον
ἡμᾶς.

Τὰ νέφη, τῶν λυπηρῶν ἐκάλυ-
ψαν, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν καὶ
καρδίαν, καὶ σκοτασμὸν ἐμποιοῦσι
μοι Κόρη ἀλλ' ἡ γεννήσασα φῶς τὸ
ἀπρόσιτον, ἀπέλασον ταῦτα μα-
κράν, τῇ ἐμπνεύσει τῆς θείας πρε-
σβείας σου.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον
ἡμᾶς.

Παράκλησιν, ἐν ταῖς θλίψεσιν
οἶδα, καὶ τῶν νόσων ἱατρὸν σε
γινώσκω, καὶ παντελεῖ συντριμμόν
τοῦ θανάτου, καὶ ποταμόν τῆς ζωῆς
ἀνεξάντλητον, καὶ πάντων τῶν ἐν
συμφοραῖς, ταχινὴν καὶ ὀξειαν
ἀντίληψιν.

Δόξα Πατρὶ...

Οὐ κρύπτω σου, τὸν βυθὸν του
ἐλέους, καὶ τὴν βρύσιν τῶν ἀπείρων
θαυμάτων, καὶ τὴν πηγὴν τὴν

ἀέναον ὄντως, τῆς πρὸς ἐμὲ συμπα-
θείας σου Δέσποινα, ἀλλ' ἅπασιν
ὁμολογῶ, καὶ βοῶ καὶ κηρύττω καὶ
φθέγγομαι.

Καὶ νῦν...

Εκύκλωσαν, αἱ τοῦ βίου με
ζάλαι, ὥσπερ μέλισσαι κηρίον Παρ-
θένε, καὶ τὴν ἐμὴν κατασχοῦσαι
καρδίαν, κατατιτρώσκουσι βέλει
των θλίψεων, ἀλλ' εὐροιμί σε βοη-
θόν, καὶ διώκτην καὶ ρύστην
Πανάχραντε.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων, τοὺς
δούλους σου, Θεοτόκε, ὅτι πάντες
μετὰ Θεόν, εἰς σὲ καταφεύγομεν,
ὡς ἄρρήκτον τεῖχος καὶ προ-
στασίαν.

Λχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον
ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν
ἡμερῶν τεκοῦσα, δυσώπησον, ὡς
ἔχουσα μητρικὴν παρρῆσίαν.

Συναπτὴ μικρά

Κοντάκιον. ᾠχος β'

Προστασία τῶν Χριστιανῶν
ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν
Ποιητὴν ἀμετάθετε, Μὴ παρίδης
ἁμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ
πρόφθασον, ὡς ἀγαθή, εἰς τὴν
βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυ-
γαζόντων σοι. Τάχυνον εἰς πρε-
σβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν, ἡ
προστατεύουσα ἀεὶ, Θεοτόκε, τῶν
τιμώντων σε.

Προκείμενον

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου
ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου
ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Σπ'χ. Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ μνησθήσομαι.

Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Διάκονος: **Γ**οφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ἱερεὺς: **Ε**ἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ἱερεὺς: **Ε**κ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα

Διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα Σοι Κύριε, δόξα Σοι.

Ἱερεὺς: **Τ**ῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινὰ γυνὴ δέ τις, ὀνόματι Μάρθα, ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῇδε ἦν ἀδελφή, καλουμένη Μαρία, ἣ καὶ παρακαθήσασα παρά τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἤκουε τῶν λόγων αὐτοῦ · ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε · Κύριε, οὐ μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφή μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἰπέ οὖν αὐτῇ ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ · Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλὰ ἐνὸς δὲ ἐστὶ χρεία· Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἣτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ · Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε

καὶ μαστοί, οὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε · Μενοῦν γε, μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

Δόξα Σοι Κύριε, δόξα Σοι.

Δόξα Πατρὶ... ᾠχος β'

Πάτερ, Λόγε, Πνεῦμα, Τριᾶς ἡ ἐν Μονάδι, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Σπ'χ. **Ε**λέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

ᾠχος πλ. β'

Ὅλην ἀποθέμενοι

Μὴ καταπιστεύσης με, ἀνθρωπίνη προστασία, Παναγία Δέσποινα, ἀλλὰ δέξαι δέησιν, τοῦ ἱκέτου σου · θλίψις γὰρ ἔχει με, φέρειν οὐ δύναμαι, τῶν δαιμόνων τὰ τοξεύματα · σκέπην οὐ κέκτῃμαι, οὐδὲ ποῦ προσφύγω ὁ ἄθλιος, πάντοθεν πολεμούμενος, καὶ παραμυθίαν οὐκ ἔχω πλήν σου. Δέσποινα τοῦ κόσμου, ἐλπίς καὶ προστασία τῶν πιστῶν, μή μου παρίδῃς τὴν δέησιν, τὸ συμφέρον ποιήσον.

Ἄτερα Θεοτοκία

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοί, κατησχυμμένος ἀπὸ σοῦ ἐκπορεύεται, ἀγνή Παρθένε Θεοτόκε, ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δώρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Μεταβολή τῶν θλιβομένων,
ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενούντων
ὑπάρχουσα, Θεοτόκε Παρθένε,
σῶζε πόλιν (νῆσον) καὶ λαόν, τῶν
πολεμουμένων ἢ εἰρήνη, τῶν χειμα-
ζομένων ἢ γαλήνη, ἢ μόνη προ-
στασία τῶν πιστῶν.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαὸν σου...

Κύριε ἐλέησον (ιβ')

Ελέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

ὥδ' ἡ ζ'

ῥ' Ηχος πλ. δ'

Παῖδες Ἑβραίων

Σπ'χ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον
ἡμᾶς.

Φῶς ἡ τεκοῦσα Θεοτόκε, σκοτι-
σθέντα με νυκτὶ ἁμαρτημάτων, φω-
ταγωγήσον σύ, φωτὸς οὖσα δο-
χείον, τὸ καθαρὸν καὶ ἄμωμον, ἵνα
πόθῳ σὲ δοξάζω.

Σπ'χ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον
ἡμᾶς.

Κέπη γενοῦ καὶ προστασία, καὶ
ἀντίληψις καὶ καύχημα Παρθένε,
γυμνωθέντι μοι νῦν, ἀπάσης βοη-
θείας, ἀβοηθήτων δύνάμις, καὶ
ἐλπίς ἀπηλπισμένων.

Δόξα Πατρί...

Ολη ψυχῇ καὶ διανοίᾳ, καὶ καρ-
δία σε καὶ χεῖλεσι δοξάζω, ἀπο-
λαύσας τῶν σῶν, μεγάλων χαρι-
σμάτων · ἀλλ' ὦ τῆς σῆς χρηστότη-
τος, καὶ ἀπείρων σου θαυμάτων!

Καὶ νῦν...

Βλέφον ἰλέω ὄμματί σου, καὶ
ἐπίσκεψαι τὴν κάκωσιν ἣν ἔχω, καὶ
δεινῶν συμφορῶν, καὶ βλάβης καὶ
κινδύνων, καὶ πειρασμῶν με
λύτρωσαι, ἀμετρήτῳ σου ἐλέει.

ὥδ' ἡ ῥ'.

ῥ' Ηχος πλ. δ'

Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ δοξασθέντα

Σπ'χ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον
ἡμᾶς.

Διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου Παρ-
θένε, μὴ παρίδῃς σεμνή, πο-
ντούμενόν με σάλῳ, βιωτικῶν
κυμάτων, ἀλλὰ δίδου μοι χεῖρα
βοηθείας, καταπονουμένῳ,
κακώσεσι τοῦ βίου.

Σπ'χ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον
ἡμᾶς.

Περιστάσεις καὶ θλίψεις καὶ
ἀνάγκαι, εὐροσάν με Ἀγνή, καὶ
συμφοραὶ τοῦ βίου, καὶ πειρασμοὶ
με πάντοθεν ἐκύκλωσαν ἀλλὰ
πρόστηθί μοι, καὶ ἀντιλαβοῦ μου,
τῇ κραταιᾷ σου σκέπη.

Δόξα Πατρί...

Εν ταῖς ζάλαις ἐφεῦρον σε
λιμένα, ἐν ταῖς λύπαις χαρὰν καὶ
εὐφροσύνην, καὶ ἐν ταῖς νόσοις τα-
χινὴν βοήθειαν, καὶ ἐν τοῖς κιν-
δύνοις, ῥύστιν καὶ προστάτιν, ἐν
τοῖς πειρατηρίοις.

Καὶ νῦν...

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε Κυρίου,
χαῖρε θεία καὶ μανναδόχε στάμνε,
χαῖρε χρυσῇ λυχνία, λαμπὰς ἄσβε-
στος, χαῖρε τῶν παρθένων δόξα καὶ
μητέρων, ὥράϊσμα καὶ κλέος.

ὥδ' ἡ θ'.

ῥ' Ηχος πλ. δ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ

Σπ'χ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον
ἡμᾶς.

Πρὸς τίνα καταφύγω ἄλλην

Άγνή; ποῦ προσδράμω λοιπὸν καὶ σωθήσομαι; ποῦ πορευθῶ; ποίαν δὲ ἐφεύρω καταφυγήν; ποίαν θερμὴν ἀντίληψιν; ποίαν ἐν ταῖς θλίψεσι βοηθόν; Εἰς σὲ μόνην ἐλπίζω, εἰς σὲ μόνην καυχῶμαι, καὶ ἐπὶ σὲ θαρρόων κατέφυγον.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οὐκ ἔστιν ἀριθμήσασθαι δυνατόν, μεγαλεῖα τὰ σὰ Θεονόμφευτε, καὶ τὸν βυθόν, τὸν ἀνεξερεύνητον ἐξειπεῖν, τῶν ὑπὲρ νοῦν θαυμάτων σου, τῶν τετελεσμένων διηνεκῶς, τοῖς πόθῳ σε τιμῶσι, καὶ πίστει προσκυνοῦσιν, ὡς ἀληθῆ Θεοῦ λοχεύτριαν.

Δόξα Πατρὶ...

Εν ὕμνοις εὐχαρίστοις δοξολογῶ, καὶ γεραίρω τὸ ἄμετρον ἔλεος, καὶ τὴν πολλήν, δύνάμιν σου πᾶσιν ὁμολογῶ καὶ τὰς εὐεργεσίας σου, ἃς ὑπερεκένωσας εἰς ἐμέ, κηρύττω, μεγαλύνω, ψυχῇ τε καὶ καρδίᾳ, καὶ λογισμῶ καὶ γλώσσει πάντοτε.

Καὶ νῦν...

Τὴν δέησίν μου δέξαι τὴν πενιχράν, καὶ κλαυθμὸν μὴ παρίδης καὶ δάκρυα, καὶ στεναγμόν, ἀλλ' ἀντιλαβοῦ μου ὡς ἀγαθή, καὶ τὰς αἰτήσεις πλήρωσον δύνασαι γὰρ πάντα ὡς πανσθενοῦς, Δεσπότης Θεοῦ Μήτηρ, εἰ νεύσεις ἔτι μόνον, πρὸς τὴν ἐμὴν οἰκτρὰν ταπείνωσιν.

Μεγαλυνάρια

Ἀξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον, καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Τὴν ὑψηλοτέραν τῶν οὐρανῶν, καὶ καθαρωτέραν λαμπηδόνων ἡλιακῶν, τὴν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας, τὴν Δέσποιναν τοῦ κόσμου, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Ἀπὸ τῶν πολλῶν μου ἁμαρτιῶν, ἀσθενεῖ τὸ σῶμα, ἀσθενεῖ μου καὶ ἡ ψυχὴ, πρὸς σὲ καταφεύγω τὴν Κεχαριτωμένην, ἐλπίς ἀπηλπισμένων, σὺ μοι βοήθησον.

Δέσποινα καὶ μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ, δέξαι παρακλήσεις, ἀναξίων σῶν ἱκετῶν, ἵνα μεσιτεύσης πρὸς τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα. Ὡ Δέσποινα, τοῦ κόσμου γενοῦ μεσίτρια.

Ψάλλομεν προθύμως σοι τὴν ᾠδὴν, νῦν τῇ πανυμνήτῳ, Θεοτόκῳ χαρμονικῶς, μετὰ τοῦ Προδρόμου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, δυσώπει, Θεοτόκε, τοῦ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.

Ἀλαλα τὰ χεῖλη τῶν ἀσεβῶν, τῶν μὴ προσκυνούντων, τὴν εἰκόνα σου τὴν σεπτὴν, τὴν ἱστορηθεῖσαν, ὑπὸ τοῦ ἀποστόλου, Λουκᾶ ἱερωτάτου, τὴν Ὁδηγήτριαν.

Μεγαλυνάριον

τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης:

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός,
Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (γ')

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς
ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς
ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ
ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον,
Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γεννηθήτω τὸ θέλημά
σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς
ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ
ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ
μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὁ ἱερεύς:

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ
δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

Εἶτα ψάλλομεν τὸ

Προβλεπόμενο ὑπὸ τοῦ Τυπικοῦ

Ἀπολυτίκιον

ὁ διάκονος ἢ ὁ ἱερεύς :

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ
μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου,
ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (τρίς)

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπι-
σκόπου ἡμῶν, (.....) καὶ πάσης
τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (τρίς)

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς,
εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπι-
σκέψεως, συγχωρήσεως καὶ
ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν
δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων των
εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χρι-
στιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ πα-
ρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ,
ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιε-
ρωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον. (τρίς)

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων
τοῦ Θεοῦ, (ὀνόματα).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλα-
χθῆναι τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν καὶ
τὴν πόλιν ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν
καὶ χώραν ἀπὸ ὀργῆς, λοιμοῦ, λι-
μοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ,
πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς
ἀλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου, καὶ
αἰφνιδίου θανάτου, ὑπὲρ τὸν Ἰλεων,
εὐμενῇ καὶ εὐδιάλακτον, γενέσθαι
τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν
ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καί, διασκε-
δάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον, τὴν
καθ' ἡμῶν κινουμένην, καὶ ῥύσα-
σθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δι-
καίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι
ἡμᾶς.

Κύριε, ἐλέησον. (τρίς)

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσα-
κοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς
δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ
ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Κύριε, ἐλέησον. (ἀπαξ)

ὁ ἱερεύς: Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακράν, καὶ ἴλεως, ἴλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς: **Κοφία·**

Ὁ Ἀναγνώστης: **Εὐλόγησον.**

Ὁ Ἱερεὺς: Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Ἀμήν.**

Κτερεῶσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει *(ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρᾳ, ἢ τῇ νήσῳ)* ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Τ**ὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ Ἱερεὺς: **Δ**όξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Δ**όξα... Καὶ νῦν..., Κύριε ἐλέησον *(γ')*, Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου

καὶ παναμώμου ἁγίας Αὐτοῦ μητρὸς, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἁσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, των ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, (τοῦ Ναοῦ) τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, (τῆς ἡμέρας) καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Κατὰ τὴν περίοδον τοῦ

*Δεκαπενταυγούστου εἴθισται ἵνα
ψάλλωνται, τὰ ἐπόμενα Ἐξαποστειλάρια.*

Ἦχος γ'

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις

Ἀπόστολοι ἐκ περάτων, συναθροισθέντες ἐνθάδε, Γεθσημανῇ τῷ χωρίῳ, κηδεύσατέ μου τὸ σῶμα, καὶ σύ, Υἱὲ καὶ Θεέ μου, παράλαβέ μου τὸ πνεῦμα.

Ὁ γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἢ χαρά, χριστιανῶν ἢ προστάτις, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ ῥῦσαι, τῶν αἰωνίων βασάνων.

Καὶ σὲ μεσίτριαν ἔχω, πρὸς τὸν φιλόανθρωπον Θεόν, μή μου ἐλέγξη τὰς πράξεις, ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων, παρακαλῶ σε, Παρθένε, βοήθησόν μοι ἐν τάχει.

Χρυσοπλοκώτατε πύργε, καὶ δωδεκάτειχε πόλις, ἡλιοστάλακτε θρόνε, καθέδρα τοῦ Βασιλέως,

ἀκατανόητον θαῦμα, πῶς γαλου-
χεῖς τὸν Δεσπότην;

Ἱερεὺς: Δι' εὐχῶν τῶν Ἀγίων
Πατέρων ἡμῶν...

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων

Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη

στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου

Κουλούρας Βέροιας.